

ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ ΓΙΒΒΕΡΕΛΛΙΚΟΥ ΚΑΛΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΡΑΓΗΝ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΑΜΠΕΛΟΥ

Ἵπὸ τῶν γεωπόνων τοῦ Α. Σ. Ο. κ. κ. Γ. Α. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ - Σ. Γ. ΜΑΥΡΑΓΑΝΗ - Γ. Ν. ΠΑΠΑΦΙΤΣΩΡΟΥ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ δυσμενὴς ἐπίδρασις τῆς χαραγῆς ἐπὶ τῆς μακροζωίας, εὐρωστίας καὶ παραγωγικότητος τῆς σταφιδάμπελου, τὸ λεπτόν καὶ ἐπίπονον τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς καὶ δὴ ἐνὶ βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι, ὡς καὶ ἡ ἔλλειψις, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἐξειδικευμένου ἐργατικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἡ συνεπεία ταύτης διαμόρφωσις ὑψηλῶν ἡμερομισθίων, ἐπιβαρυνόντων δυσανάλως τὸ κόστος παραγωγῆς ἐν σχέσει μὲ τὰς λοιπὰς καλλιέργητικὰς ἐργασίας, ἐδημιούργησαν τὴν ἀνάγκην ἀντικαταστάσεως τῆς χαραγῆς δι' ἑτέρας καλλιεργητικῆς φροντίδος, ἐπιτυχανούσης τὰ αὐτὰ μὲν μὲ τὴν χαραγὴν ἀποτελέσματα, ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ μεγέθους τῆς ραγῆς, σπερμυμένης ἴσως πάντων τῶν ἀναφερομένων ἀνωτέρω μειονεκτημάτων αὐτῆς.

Ἡ πρώτη σοβαρὰ προσπάθεια ἀντικαταστάσεως τῆς χαραγῆς τῆς σταφιδάμπελου ἐγένετο τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, ὅτε αἱ φυτορμόναι ἐχρησιμοποιήθησαν εὐρύτατα εἰς τὴν γεωργικὴν πρᾶξιν. Τὰ διεξαχθέντα ὁμοῦ πειράματα διὰ φυτορμονῶν, τόσον ἐν Ἀμερικῇ καὶ Αὐστραλίᾳ ὅσον καὶ ἐν Ἑλλάδι, δὲν φαίνεται νὰ παρέχουν, διὰ τὰς Ἑλληνικὰς τοὐλάχιστον συνθήκας, σοβαρὰς ἐλπίδας πλήρους ἀντικαταστάσεως τῆς χαραγῆς ὑπὸ τῶν οὐσιῶν τούτων, διότι ἐνῷ αὐταὶ εὐνοοῦν πράγματι τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ραγῶν τῆς σταφυλῆς, ἐκ παραλλήλου ὁμοῦ εὐνοοῦν, εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις, καὶ τὴν δημιουργίαν ἐγγυγάρτων ραγῶν ἀπαραδέκτων εἰς τὴν ἐμπορίαν τῆς κορινθιακῆς σταφίδος.

Κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν ἐνεφανίσθη εἰς τὸ προσκήνιον, ἐκτὸς τῶν γνωστῶν φυτορμονῶν, μία νέα οὐσία, ἕνας νέος αὐξητικὸς παράγων τῶν φυτῶν, τὸ γιββερελλικὸν ὀξύ. Τοῦτο εἶναι μεταβολικὸν προϊόν τοῦ μύκητος *Cibberella Fujikuroi*, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, προκαλεῖ εἰς τὰς φυτείας ὀρύξης, κυρίως εἰς Ἰαπωνίαν καὶ Φορμόζαν, τὴν ἀσθένειαν Bakanae.

Ἡ πειραματικὴ χρησιμοποίησις τοῦ γιββερελλικοῦ ὀξέος ἐπὶ τῆς κορινθιακῆς σταφίδος ἐγένετο τὸ πρῶτον εἰς τὴν Καλιφόρνιαν κατὰ τὸ ἔτος 1957 ὑπὸ τοῦ R. J. Weaver καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ 1958 ὑπὸ τῶν Β. Κριμπᾶ—Ο. Νταβίδη—Ε. Μιχαηλίδου, τοῦ ἐργαστηρίου ἀμπελοουργίας καὶ ἀμπελογραφίας τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν, τὰ δὲ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν λίαν ἐνθαρρυντικά. Τὸ γιββερελλικὸν ὀξύ ἢ τὸ ἄλας καλλίου τούτου, χρησιμοποιηθὲν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς κορινθιακῆς σταφίδος, ἀντὶ τῆς χαραγῆς, ἐπέτυχεν αὐξήσιν τοῦ μεγέθους τῆς ραγῆς ἀλλὰ καὶ τοῦ συνόλου τῆς σταφυλῆς, ὡς καὶ μείωσιν τοῦ ποσοστοῦ τῶν ἐγγυγάρτων ραγῶν.

Αἱ πρῶται αὐταὶ ἐνθαρρυντικαὶ διαπιστώσεις παρώτρυναν ἡμᾶς εἰς τὴν συνέχισιν, κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, τῶν διὰ γιββερελλικοῦ καλλίου πειραμάτων ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ μεγέθους τῶν ραγῶν τῆς κορινθιακῆς σταφίδος.